

ಓದುವ ಸಂಭರಣಲ್ಲಿ ಅಮೃತಿರು ಹೇಳುವರೆ ಕರ್ಕುವಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಇರುವುದೇ ಒಿತು. ನನ್ನಮ್ಯಾ ಕರ್ಕುವಿಟ್ಟಾಗಿ ಇಂದ್ರಾಗ ನನಗೆ ಬೇಸರವಾಗಿತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಅಮ್ಯಾ ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಳೆ ನಾನೂ ನನ್ನ ಅಮ್ಯಾನ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರೀಥಮೆ ಸಂಯುಕ್ತ ಅವರದು.

ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸುಧಾ ಬೆಳ್ಳವಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಅಪಾರ ಆತ್ಮಿಶ್ವಾಸ. “ಸಂಯುಕ್ತ ಮೋದಲ ದಿನ ಶೂಟಿಂಗ್ಗೆ ಹೋದಾಗ ಆತಂಕಿಂದ ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಾಲದಂತೆ ಹೋಗಿದೆ. ನಾನು ಹಾಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೇ ಸುಮನ್ನೇ ಕುಳಿತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಇದು ಅಮ್ಯಾನ ಸ್ಫೂರ್ಬಾವ ಅಲ್ಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತ ಅವಳಿಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ಅವಳಿ ನೆನ್ನಾಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದು. ಅಮ್ಯಾ ನಾನು ಇಂದ್ರನ್ನಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬಲ್ಲ, ನಿನ್ನನೂ ಹೇದರಬೇಡ ಎನ್ನುತ್ತ ವಾಪಸ್ಸು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿದಳು” ಎನ್ನುವ ಅವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಸುಧಾ-ಸಂಯುಕ್ತ ಅವರಂತೆ ಸ್ವೇಚ್ಛಾವದಿಂದ ಇರುವ ಅಮ್ಯಾ-ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಜ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆಸ್ವೇಚ್ಛಾವ ಅಪ್ಪು ಸರಳವೂ ಹೌದು. ಅನೇಕ ಅಮೃತಿರು ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಹೊಂಡೇ ಬೆಳ್ಳಿಯತ್ತ. ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆತಂಕದ ಅನುಭವಗಳೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಳಜಿಯಿಂದಿರಲು, ಬಿಗುವಾಗಿರಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಗಾಳಿ ಎಂಬುದು ಎಪ್ಪ ಸಹಜವೋ, ‘ಅಮ್ಯಾ’ ಎಂಬ ಜೀವವಿಶೇಷದ ಒಡಲನಲ್ಲಿ ತಳಮಳವೂ ಅವೇ ಸಹಜ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು.

ಹೆನ್ನುಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ದೈನಿಕದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸುವ ಅಸಹನೀಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಒಂದರೆದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಬಿಳಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಯಾರೋ ಒಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ ಅವಳ ಪ್ರೇಮಿಯನ್ನು ದಾಟಿದುತ್ತಾನೆ.

ಹೋಟೆಲ್ನ ವಾರ್ಷ ಬೇಸಿನ್ ಬಳಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಎರಡೇ ಕುಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಹಿತ ಸ್ವರ್ವವೋ ಮಾತಿನ ಅನುಭವವೋ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಾನುಕನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಾ ವಾಕ್ ಹೋಗುವಾಗ ಸರಕ್ಕನೇ ಸೈಲ್‌ಕೋನಲ್ಲಿ ಬಂದವ ಬೇಕಂದೇ ಡಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ, ದೇಹಕ್ಕೆಂತಲೂ ಅಳವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಗಾಯ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಹೋಂಚು ಹಾಕುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆಯೊಳಗೇ ಇರುವ, ಮಾವ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ಅವೇ ಏಕೆ – ಅಪ್ಪನೇ ಕೊಡುವ ತೋಂದರೆಗಳು... ಒಂದೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ದಿನದಿನವೂ ಸ್ವಷ್ಟಿಯಾಗುವ ನೂರಾರು ಕರೆಗಳು. ತಾನು ಅನುಭವಿಸಿದ ನೋವು ಮಗಳನ್ನು ತಟ್ಟುದೇ ಇರಲಿ ಎಂಬ ಕಾಳಜಿಯು ಅದೆಮ್ಮೋ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಅಮ್ಯಾನ ಒಡಲಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ತಿರ ತಳಮಳವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಿಸಿ ಆಕೆಯ ಕರುಳಿನಲ್ಲಿ ತಳಮಳದ ಅಂಗವೇ ಸ್ವಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆಯೇನೋ. ಕೆಲವೇ ಸೆಕೆಂಡುಗಳ ಅವನ ಉಡಾಫೆ ಮತ್ತು ವಿಕೃತಿಯ ಅಭಿವೃತ್ತಿ ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ವಾರಗಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕು ಕಹಿಯಾಗು

ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಫುಂಗೆಣಿಂದ ನೊಂದು ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಬಿದು ಮುಂದುವರಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಅಮೃತಿರು ಬಿದುತ್ತಾರೆ. ಅಥವಾ ತಾವೇ ಅನುಭವಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಅನುಭವಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ – ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಬ್ರಾ ‘ಅವನ’ ಕೆಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸೇಳಿದೆತು ಎಂದು ಅಮೃನಿಗೆ ಅನ್ವಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನಾಸ್ಯಾಗ್ರಾಮ್‌ನ ಚೆಲ್ಲು ಚೆಲ್ಲು ಪೋಕ್ಕೊಗಳು ಯಾವ ಕೆಟ್ಟ ಕಣ್ಣಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗುತ್ತದೇ ಎನ್ನುವ ಭರ್ಯ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ವಾರ್ಷ ಬೇಸಿನ್ ಬಳಿಯ ಮಂಬಿಗತ್ತಲ್ಲಿನ್ನೇ ಬಿಡದ ದುಷ್ಪರು, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮನ್ನಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬ ದಾಗುಡ. ಇವೆಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ದೂರವಿರಿಸುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅಮ್ಯಾ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಇರುತ್ತಾಳೆ – ‘ಮಾತಾರು ಮಗಾ... ನೀನು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದಿರು. ಏನೂ ಆಗಲ್ಲ.’ ಅಮ್ಯಾನ ಇಂಥ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಯವೂ ಇದೆ, ಅಷಹಾಯ ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಒಹುತೆ ಸಂಭರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಮ್ಯಾನ ಕಾಳಿಯ ಮಗಳಿಗೆ ಅಭವಾಗುವುದು ಕಷ್ಟ. ಏಕೆಂದರೆ, ಹದಿಹರಿಯಕ್ಕು ಅಮ್ಯಾ ಹೇಳುವ ಜಾಗ್ರತೆಗೂ

ಸಂಯುಕ್ತ
ಹೊರನಾಡು ಮತ್ತು
ಸುಧಾ ಬೆಳ್ಳವಾಡಿ

‘ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕೆಟ್ಟವರೇ ತುಂಬಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯವರ ನಡುವೆಯೇ ನಾವು ಹೀಗೆ ಬದುಕಿದ್ದೇವಲ್ಲ. ಹಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯವರ ಸಹವಾಸ, ನೆರವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯವರನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೋಂದು ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಇದ್ದರಾಯಿತು’

ಚಿತ್ರ: ಡಿ.ಸಿ. ನಾಗೀರ್ಜ